

РЕШЕНИЕ

№ 6739

гр. София, 11.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав,
в публично заседание на 25.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **6688** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. чл. 220 от Закона за митниците /ЗМ/.

Образувано е по жалба на „Евромастер Импорт-Експорт“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управлението: [населено място], [улица] чрез адв. Д. Д. /САК/ срещу мълчалив отказ на Директора на ТД Митница С. да допълни диспозитива на Решение РЗМ-5800-686/32-167216 от 23.05.2022г. на Директора на ТД „Митница С.“ за възстановяване на законната лихва върху възстановените с Решение №РЗМ-5800-686/32-167216 от 23.05.2022г. публични вземания.

В жалбата се поддържа, че неправилно е отказана лихва поради неправилно тълкуване на чл. 116, § 1, б. „а“ във вр. с чл. 117, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 09.10.2013 г. за създаване на митнически кодекс на С.. Неправилно е прието, че митото се възстановява на това основание. В процесния случай се касае за възстановяване на недължимо платено/събрано мито вследствие на отмяна на незаконосъобразен акт на митническите органи по съдебен ред, което не попада в обхвата на нито една от изчеппателно изброените хипотези на посочената норма; регламентът не предвижда други възможности за възстановяване. Неправилно е тълкувана и приложена нормата на чл. 117, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, като не са налице предпоставките ѝ - не е бил определен първоначално по-висок размер на митническото задължение. В разглеждания случай декларираната по-ниска митническа стойност на стоките след извършена проверка в рамките на

последващия контрол е увеличена с решението на началника на митница Столична с Решение №РЗМ-5800-108/32-69808/08.03.2018г. Така са определени за доплащане мито в размер 10 787, 41лв, ДДС в размер на 834.57лв. и лихви за забава в размер на 2 151,48лв., което е отменено впоследствие като незаконосъобразно от съда. Прави извод, че искането за възстановяване от дружеството не е заявление по смисъла на чл.116 вр. чл.117 от Регламент /ЕС/ №952/2013, по отношение на което може да се приложи процедура за възстановяване, предвидена в чл.121, като сочи съдебна практика - решение № 15470 от 14.12.2020 г. по адм. д. № 9093/2020 г., 1-во отд.; решение № 10080 от 5.10.2021 г. на ВАС по адм. д. № 2226/2021 г. Поддържа, че в ЗМ липсва уредба на хипотезите, когато недължимо платени суми за мита, които са определени с незаконосъобразен акт, се връщат със законна лихва, поради което съгласно чл.46, ал.2 от ЗНА следва да се приложат процедурите, уредени в чл.128-130 от ДОПК. Митата са вид публично вземане по силата на чл.162, ал.2, т.1 от ДОПК и като такова попада в обхвата на ДОПК – такава е практиката на ВАС и на СЕС /решение по дело С-365/15/.

Ето защо иска отмяна на мълчаливия отказ на директора на ТД Митница С. за допълване диспозитива на Решение РЗМ-5800-686/32-167216 от 23.05.2022г. на Директора на ТД Митница С. в частта за лихвите и да върне преписката на административния орган с указания за допълване диспозитива на решението в частта за заплащане на лихва върху недължимо събраните публични вземания. Претендира присъждане на съдебни разноски по списък по чл.80 от ГПК.

Ответникът – директорът на Агенция „Митници“ оспорва жалбата, считайки обжалваният административен акт за издаден от компетентен орган при спазени изисквания за форма и съдържание, изпълнени процесуални правила и съответстващ на материалния закон. Представя писмени бележки в срока даден от съда.

СГП не взе становище по жалбата.

Съдът като взе предвид доводите в жалбата и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема за установена следната, неоспорвана от страните фактическа обстановка:

С Решение №Р.-5800-108/32-69808/2018г. от 08.03.2018г., издадено от Началник на Митница „Столична“ при Агенция „Митници“, на осн. чл.19, ал.7 от ЗМ вр. чл.29 от Регламент /ЕС/ №952/2013 и чл.59 от АПК са променени тарифните кодове на декларирания тарифен код на стоки по 26 броя митнически декларации за внос сред извършена проверка на митнически служители в отдел Последащ контрол Същото е довело до промяна на задълженията за мито, ДДС и лихви по тези декларации, а именно мито в размер на 10787,41лв и ДДС в размер на 2151,48лв, както и дължима лихва съгласно чл.114, §1 и 2 от Регламент ЕС 952/2013г. на ЕП и на Съвета, чл.59, ал.2 от ЗДДС.

Това решение е оспорено пред съда, като е образувано административно дело № 4252/2018 г. пред Административен съд - София град. С решение N 7364 от 17.12.2020г. е отхвърлена жалбата на „ЕВРОМАСТЕР ИМПОРТ - ЕКСПОРТ“ ООД, ЕИК[ЕИК] срещу Решение № РЗМ 5800-108/32- 69808 от 08.03.2018 г. на началника на Митница Столична. Решението на АССГ е обжалвано пред Върховен административен съд на Република България, като е образувано дело № 6368/2021 г. и с Решение № 3124 от 04.04.2022 г. ВАС, Осмо отделение Отменя Решение №7364/17.12.2020г., постановено по адм.д. №4252/2018г. по описа на АССГ и вместо него постановява: Отменя Решение №Р.-5800-108/32-69808/2018 от 08.03.2018г.,

издадено на Началник на Митница „Столична“ при Агенция „Митници“. Решението на ВАС е окончателно.

На 06.04.2022 г. управителят на дружеството „Е. Импорт-Експорт“ ОО М. Р. Баша депозира молба, с която е направено искане с рег. № 32-113300/06.04.2022г. за възстановяване на сумите, заедно с лихвите от датата на задържането до окончателното плащане, поради отпадане на основанието. Към молбата са били приложени Решение №3124/04.04.22г. на ВАС, преводно нареждане от 16.03.2018г., удостоверяващо заплащане на мито в размер 10787,41лв, дължимо по отмененото от ВАС Решение от 08.03.2018г., преводно нареждане от 16.03.2018г., удостоверяващо заплащане на ДДС в размер 2151,48лв, дължимото отмененото от ВАС Решение от 08.03.2018г. и преводно нареждане от 04.05.2018г., удостоверяващо заплащане на лихви в размер на 834,57лв, дължими по отмененото от ВАС Решение от 08.03.2018г.

Въз основа на така депозираната молба с Решение №РЗМ-5800-686/32-1672016 от 23.05.2022г., на основание чл.116, §1, б.“а“ и чл.117, §1, предл. Първо от Регламент ЕС №952/2013г. на ЕП и на Съвета и на осн. чл.59, ал.1 от АПК Директорът на ТД Митница С. постановява да бъде възстановена на „Евромастер Импорт-Експорт“ ООД сумата, представляваща надвзета сума за мито, в размер на 10 787,41лв, да бъде възстановена на „Евромастер Импорт-Експорт“ ООД сумата в размер на 834,57лв, представляваща надвзета сума за лихви. Със същото решение сумата, представляваща надвзета сума за ДДС в размер на 2151,48лв. е определено, че подлежи на възстановяване и/или прихващане по реда на ДОПК от органите на компетентната ТД на НАП. В диспозитива на същото решение Директорът на ТД Митница С. не се произнесъл по искането за заплащане на лихва върху надвнесените суми за периода на задържането им, въпреки, че същото е коментирано в мотивите /стр. 2посл.абзац/.

Решение № РЗМ-5800-686/32-167216 от 23.05.2022г. е връчено на пълномощник на дружеството на 07.06.2022г. /л.34/.

На 20.06.2022г. е депозирана молба вх.№32-203142/20.06.2022г. в ТД Митница С. от адв. Д. Д., пълномощник на дружеството с приложено пълномощно /л.35-36/, с което на основание чл.62 от АПК моли Директора на ТД Митница С. да допълни диспозитива на Решение №РЗМ-5800-686/32-167216 от 23.05.2022г. относно искането на дружеството за присъждането на лихви върху събраните публични задължения в размер на 5662,55лв, първоначално посочени в молба вх.№32-113300/06.04.2022г. в по-нисък размер 1109,55лв.

На 13.07.2022г. чрез Директора на ТД „Митница С.“ е депозирана жалба вх.№32-234800/13.07.2022г. до АССГ срещу мълчалив отказ по молба с вх.№32-203142/20.06.2022г. за допълване на Решение №РЗМ-5800-686/32-167216 от 23.05.2022г., издадено от Д. С. Д. на длъжност директор на ТД Митница С..

При така установените факти, като извърши по реда на чл.168, ал.1 АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е процесуално допустима.

Не се споделят доводите на ответника в депозираните на 01.11.2022г. писмени бележки, че жалбата е недопустима, тъй като лицата, участващи в административния процес не могат да искат допълване на ИАА и не са налице хипотезите, изброени в чл.62, ал.1 от АПК. Съгласно цитираната норма преди изтичане на срока за обжалване

административният орган може да отстрани допуснати непълноти в акта. За нанесените промени се съобщава на заинтересованите лица. Решението за допълване подлежи на обжалване по предвидения в този кодекс ред. Законодателят не е предвидил изрично по чий почин следва да бъде инициирано искането за допълване, единствено в хипотеза, при която допуснатите непълноти в акта се извършват от страна на административния орган по негова инициатива, е предвидено задължителното съобщаване на заинтересованите лица /арг. Чл.62, ал.1, изр.второ АПК/ с оглед осъществяване субективното право от обжалване на решението за допълване по реда на АПК. Следователно, при положение, че искането за допълване диспозитива на решението в настоящия случай е извършено преди изтичане на срока за обжалване на административния акт /Решение№РЗМ-5800-686/32-167216 от 23.05.2022г. е връчено на заинтересованата страна в административното производство на 07.06.2022г., като преклузивният срок изтича на 21.06.2022г. – присъствен ден, а молбата с искане за допълване диспозитива на решението е входирана при ТД Митница С. на 20.06.2022г/, направено е от страна в административното производство, то за административния орган е възникнало задължение от разглеждането ѝ. Обстоятелството, че жалбоподателят не е подал жалба срещу Решението от 23.05.2022г. не води до недопустимост на подадената от дружеството молба с искане за допълване диспозитива на гореописаното решение. Това е така, тъй като в разпоредителната част се уважават останалите претенции, а именно възстановяване надвнесени суми. Съдът не намира за обоснована тезата на ответника, че щом диспозитивът на решението е благоприятно за дружеството, защото му се възстановяват надвнесени суми, то същият няма правен интерес от оспорване мълчаливия отказ за допълване диспозитива на същото това решение в частта за лихвите. Правният интерес по смисъла на чл.147, ал.1 от АПК е обусловен както от наличието на съдебен акт – Решение №3124/04.04.2022г. на ВАС, с което е отменен спорният размер като недължим от дружеството, така и от обстоятелството, че претенцията в размера, заявен в молбата от 20.06.2022г. не е удовлетворен, тъй като от т.1 до т.3 от диспозитива липсва произнасяне по искането за заплащане на лихва върху надвнесените суми за периода на задържането им.

Не се споделят аргументите на ответника за приложимостта на чл.91, ал.1 от АПК. „Евромастер Импорт-Експорт“ ООД е страна в административното производство по чл.15, ал.1 от АПК, същата своевременно е упражнила правото си по чл.62, ал.1 от АПК с искане за допълване на решението, като административен акт респ. изричен отказ по молбата не е издаден в срока по чл.57, ал.1 от АПК, следователно е формиран мълчалив отказ по чл.58 от АПК, предмет на настоящото съдебно производство.

При извършена задължителна проверка по чл.168, ал.1 от АПК съобразно представените от страните доказателства, намира ,че за оспорения административен акт не са налице снованията за оспорване по чл.146, т.1 и т.2 от АПК

В хода на административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, обуславящи отмяната на административния акт.

Съдът намира, че процесният отказ е в противоречие с материалноправните разпоредби и в този смисъл, разгледана по същество, жалбата е основателна.

Безспорно е установено, че с Решение №3124/04.04.2022г. на ВАС, осмо отделение, постановено по адм.д. №6368/2021г. съдът е отменил Решение №7364/17.12.2020г. на

АССГ и е постановил и отмяна на Решение №РЗМ-5800-108/32-69808 от 08.03.2018г. на Началника на Митница Столична като незаконосъобразен. В мотивите си съдът е приел, че са допуснати съществени и неотстраними нарушения на административно процесуалните правила, довели до неправилно прилагане на материалния закон. Същото е окончателно и е послужило като правно основание оспорващата страна да упражни субективното си право да иска от директора на ТД Митница С. да възстанови определените задължения за доплащане в общ размер 13773,46лв, разпределени както следва: за мито – 10 787,41лв.; за ДДС – 2 151,48лв. и за лихви – 834.57лв., заедно с лихвите от датата на задържането до окончателното плащане. След упражняването му, за ответника е възникнало задължение да образува административно производство, по което да се произнесе по направеното искане за възстановяване незаконосъобразно надвнесените задължения и по искането за лихви в диспозитивната част на Решение от 23.05.2022г.

Предвид това и на осн. чл.116, §1, б. „а“ и чл.117§1, предл. Първо от Регламент /ЕС/ №952/2013г. на Европейския парламент и на Съвета, на основание чл.59 от АПК Директорът на ТД Митница С. с Решение№РЗМ-5800-686/132-167216 от 23.05.2022г. частично е уважил молбата, намерил е за основателно гореописаните суми в размер 13733,46лв. да бъдат възстановени, като по отношение искането за заплащане на лихва върху надвнесените суми за периода на задържането им е определено за неоснователно. В Диспозитива на Решението изрично е определено възстановяване на надвнесените суми на вносни мита, ДДС и заплатена лихва, като няма произнасяне по искането за заплащане лихва върху надвнесените суми за периода на задържането им. Съдът намира, че с Решение №РЗМ-5800-686/32-167216 от 23.05.2022г. Директорът на ТД Митница С. е бил правно задължен да се произнесе с изричен диспозитив по искане вх.№32-113300/06.04.2022г. в цялост, като изрично да се произнесе за отхвърлената в искането част в диспозитива на решението. Предвид това и молбата на пълномощника на оспорващата страна вх.№32-203142/20.06.2022г. е следвало да бъде разгледана и произнесена в цялост. В срока по чл.57 АПК не последвало произнасяне по искането, поради което е упражнено правото от оспорване по съдебен ред на мълчаливия отказ по чл.58 от АПК.

Съгласно чл. 116, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 „... размерът на вноските или износните мита, се възстановява или опрощава на което и да е от следните основания: а) надвзети суми на вноските или износните мита; б) дефектни стоки или стоки, които не съответстват на условията на договора; в) грешка на компетентните органи; г) в интерес на справедливостта”. В посочената правна норма изрично са регламентирани случаите, при които се възстановява или опрощава размерът на вноските или износните мита, като хипотезите са изчерпателно изброени и други възможности не са предвидени.

Съгласно чл. 117, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 възстановяване или опрощаване на вноските или износните мита се извършва, доколкото размерът, съответстващ на първоначално съобщеното митническо задължение, превишава дължимия размер или длъжникът е бил уведомен за митническото задължение противно на разпоредбите на член 102, параграф 1, буква в) или г). В случая не е бил определен първоначално по-висок размер на митническото задължение, дори напротив.

Съгласно §6 от чл.116 възстановяването не е основание за изплащане на лихви от съответните митнически органи, но в този предметен обхвата са включени само

предвидените в §1 хипотези и същият не действа по отношение непредвидените случаи.

Доколкото в ЗМ липсва уредба на хипотезите, когато недължимо платените суми за мита, определени с незаконосъобразен акт, се връщат със законна лихва, е налице непълнота на закона, преодолима на основание чл. 46, ал. 2 ЗНА, предвиждащ че: "Когато нормативният акт е непълен, за неуредените от него случаи се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акта."

При непълнота на специалния закон на основание чл. 46, ал. 2 от ЗНА, следва да се приложат чл. 128 - чл. 130 ДОПК и по-конкретно чл. 129, ал. 6 ДОПК относно възстановяване и прихващане на недължимо платени или събрани суми за данъци, включително и мита - чл. 162, ал. 2, т. 1 ДОПК. Следователно преценката за дължимостта на лихвата и началния момент от който се дължи, следва да бъде извършена съгласно чл. 129, ал. 6 от ДОПК. Невъзстановените суми в законоустановения срок се връщат със законната лихва, начислена от деня, в който е следвало да бъдат възстановени (чл. 129, ал. 6 ДОПК). Към този ред препраща и чл. 129, ал. 5 ДОПК - посочените за възстановяване с влязъл в сила съдебен акт суми се възстановяват заедно с дължимата лихва по ал. 6.

Обстоятелството, че специалният закон не съдържа изрични правила за дължимост на лихва върху недължимо внесени задължения за данъци, вкл. и мито, не препятства приложението на ДОПК. Такова препятствие би било налице единствено ако материалният данъчен закон (ЗМ) изрично изключваше дължимост на лихви, каквото изключване цитираният закон не съдържа. На основание чл. 46, ал. 2 от ЗНА и предвид липсата на изрична правна регламентация за възстановяване на недължимо платените суми за мита, определени с незаконосъобразен акт, заедно със законната лихва, следва да намери приложение чл. 129, ал. 6 ДОПК.

В случая следва да се цитира и решението по дело С-365/15: Когато вносни сборове, в това число антидъмпингови мита, се възстановяват, тъй като са били събрани в нарушение на правото на Съюза — което запитващата юрисдикция следва да провери — за държавите членки е налице задължение, произтичащо от правото на Съюза, да заплатят на правните субекти, които имат право на възстановяване, съответните лихви, считано от момента, в който възстановените мита са платени от тези правни субекти.

Предвид нормата на чл. 160, ал. 3 ДОПК, приложима доколкото е приложим и редът по чл. 128 - чл. 130 ДОПК на основание чл. 46, ал. 2 от ЗНА, по искането за незаконосъобразно събраните суми, представляващи мито, ДДС и лихви в общ размер 13 773,46лв, следва да има изрично произнасяне и в частта за лихвите върху незаконосъобразно събраните публични задължения от датата на задържането им до окончателното им възстановяване /04.05.2018г./, по което, следва да се произнесе директора на Териториална дирекция (ТД) Митница С. към Агенция "Митници". Фактът, че административният орган е издал Решението от 23.05.2022г., с което е постановил възстановяване на сумите, за които е отпаднало основанието за задържане, не освобождава същия от задължението му да се произнесе по отношение поисканата лихва с изричен диспозитив в разпоредителната част на решението. Ето защо преписката

следва да бъде изпратена на административния орган за произнасяне.
По разноските. Предвид основателността на жалбата, на основание чл.143 ал.1 от АПК, на жалбоподателя се дължат разноски в общ размер на 750 лева съобразно представения списък.

Водим от горното Административен съд София-град, III отд., 67 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на „Евромастер Импорт-Експорт“ ООД, ЕИК[ЕИК] мълчалив отказ на Директора на ТД Митница С. за допълване диспозитива на Решение РЗМ-5800-686/32-167216 от 23.05.2022г. на Директора на ТД Митница С. в частта, с която е поискано присъждане на лихви върху недължимо платената сума от момента на задържането до окончателното ѝ изплащане.

ВРЪЩА преписката на директора на Териториална дирекция Митница С. към Агенция ”Митници” за допълване разпоредителната част на Решение РЗМ-5800-686/32-167216 от 23.05.2022г. и произнасяне по искането, съобразно указанията по приложение на материалния закон, дадени в мотивите на настоящето решение.

ОСЪЖДА Агенция "Митници" да заплати на „Евромастер Импорт-Експорт“ ООД ЕИК[ЕИК] сумата от 750 лв. разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: